

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XIII. évf. 3. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2017. Ősz

Építs sziklára! (vö. Lk 6,48)

Pap, szerzetes, zenetanár,
„tojásfelelős”
Élet egy indonéz szemináriumban
– 6. OLDAL

Missziós táborok Kőszegen
Képes élménybeszámoló
– 9. ÉS 10-11. OLDAL

A hely, ahol állasz, szent föld
Lelki megújulás Steylen
– 16. OLDAL

Szeretett vagyok!

Katarína Junasová sspn nővér július 22-én tett örökfogadalmat Szlovákiában, a tartományház kápolnájában. Örökre igent mondott Istennek a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek kongregációjában. Katarína, azaz Katka nővér, aki nálunk volt 2011 szeptembere és 2013 júliusa között, Magyarországra kapta a missziós kinevezését.

Az ünnepi szentmisét a szlovák verbita tartományfőnök, Pavol Kruták SVD atya celebrálta. Jelen voltak Szlovákiából és Magyarországról érkezett verbita atyák és testvérek, valamint missziós nővérek, illetve Katka nővér rokonai és helyi hívek is.

Az örökfogalom után Katka nővér ezt írta: „Ahogy Szent Mária Magdolna, akinek ünnepét tartottuk július 22-én szombaton, én is kerestem az Urat az életemben. Úgy tapasztaltam,

hogyan megtaláltam. Ahogyan az Énekek Énekében írva van: »Megtaláltam azt, akit az én lelkem szeret«. Számomra ez az idézet nagyon sokat jelent. Hiszen ennek az örökfogadalomnak jeleként elfogadtam a gyűrűt a Szentlélek jelképével. Amikor néztem ezt a gyűrűt a kezemen, úgy éreztem, hogy ez egy olyan valami, ami az enyém. A szívem csendes. Isten közel van. Szeretett vagyok. Hálát adok Istennek a hűségéért, a családomnak, a nővéreknek, a barátoknak a szeretetért és az imáikért.”

Isten hozta újra Katka nővért Magyarországon! Imádkozzunk érte, hogy maradjon meg Isten szeretetében, és legyen Isten szeretetének jele mindenki számára! Isten áldását kérve kívánunk neki sok örömet, erőt és kitartást az új missziós szolgálatában, hazánkban.

Bano Blandina sspn

Missziós nővérek Mélykúton

A Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek kéri a missziós barátokat, imádságaikkal támogassák a közösség új, mélykúti misszióját, amely szeptembertől indul.

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely SVD tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

• Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Pintér Katalin
Rendí konzulens: Magung Fransis SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-30/418-9196

Nyomtatás: Printpix Nyomda (www.printpix.hu)

Felelős vezető: Szakáll Tamás

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Las Lajas-bazilika, Kolumbia

Kapcsolatfelvétel és adományok:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövevény befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Kérésre csekket küldünk.

Építs sziklára!

Salamon király azt kérte Istentől: „Adj tehát szolgálódnak értelmes szívet” (1Kir 3,9). Barsi Balázs ferences szerzetes egyik elmélkedésében így fogalmazott: „Salamon király kérése arra int, hogy csak az értelmes, vagyis Istenre figyelő, bölcs szív képes a maguk helye és jelentősége szerint megítélni a dolgokat”. Egyértelmű, az értelmes szív olyan szív, amely képes figyelni Istenre.

Vajon én kire, mire figyelek? Mi az, ami meghatározza a véleményemet, a döntéseimet? Mivel töltöm meg naponta a szívemet, lelkemet?

Ha szeretnénk jó életet élni és sziklára építkezni, fontos, hogy komolyan megfontoljuk kire, mire figyelünk, mi építi, és mi rombolja az életünket. Barsi Balázs atya azt írta: „A jólét, a gazdagság, az élet örömei vagy a minket körülvevő szépségek nemcsak Istenre irányíthatják figyelmünket, de el is for-

díthatnak tőle, arra kísértve, hogy bennük keressük az élet értelmét”. Valóban, csak a Teremtő, Szentháromság egy Isten tud igazi értelmet adni az életünknek, hiszen a teremtett világ mulandó. Isten azonban mindig van.

Istenre figyelni azt jelenti, hogy mindenben, a sikerben és a kudarcban is meglátjuk az ő szerető jelenlétét, és bármi is történik, tovább építjük az életünket az ő akarata szerint. Mert ő jobban tudja, hogy mi a jó nekünk és mi segít bennünket. Mint Dávid és Góliát történetében: Istenre figyelve a kisebb és gyengébb képes volt legyőzni az erős ellenfelet.

Valahol ezt olvastam: „Én nem tudom, Ő tudja”. Az irgalmas, szerető Isten tudja, miért történik velem a jó vagy a rossz. Elég nekem ez a tudat? Ha elég, az azt jelenti, hogy ő a szikla az életemben.

Azt kívánom a *Világposta* Olvasóinak, hogy Istenre figyelve próbálják meg elfogadni: elég, hogy Isten tudja, és valamikor, a megfelelő időben meg fogom tudni én is.

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Deo gratias!

Szabó Alajos svd gyémántmiséje

Június 18-án vasárnap, hatvanadik papi jubileumot ünnepeltünk a Szent Imre Misszióházban. A délelőtt tíz órakor kezdődő szentmisére szépen megtelt a kápolnánk. Szabó Alajos atya rokonai és barátai mellett a Budatétényi rendházban élő kispapok közül is részt vettek hárman az ünnepen.

Szabó Alajos atyát 1957. június 16-án, Szentháromság vasárnapján szentelték áldozópappá, tizenhat társával együtt. Tízen az egri, heten a váci egyházmegyéhez tartoztak.

A gyémántmisén mondott homíliában Lojzi atya kiemelte: fontos, hogy mindenért hálát tudjunk adni az ünnepeken és a hétköznapokban egyaránt. Az életében nagy szerepet játszottak a „Kovácsok”: a bérálás szentségét Kovács Sándor szombathelyi püspök szolgáltatta ki neki 1944-ben Kőszegen, a szemináriumban Kovács Gábor atya volt öt évig a spirituális, és az egyházi rend szentségében Kovács Vince váci püspök részesítette. Ahogy megjegyezte: „mint látjátok testvérek, jól összekovácsoltak”.

A gyémántmisés áldás után közös agapéval folytattuk az ünnepet, kötetlen, jó hangulatban, amit a kispapok és Burbela Gergely atya közös, gitárral kísért énekléssel tettek még vidámabbá és színesebbé.

A jubileum emlékeztetett - ahogy Lojzi atya is kiemelte a prédikációja végén - kérjük az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába, adjon Magyarországnak és az egész világnak, jó papi, szerzetesi és misszionáriusi hivatásokat!

Szabó Alex svd

Az evangélium hirdetése által Jézus kortársunkká válik

Ferenc pápa missziós világnapra írt üzenetéből

Pünkösöd ünnepén, június 4-én tették közzé *Ferenc pápa* 2017-es missziós világnapi üzenetét „A misszió a keresztény hit szívében” címmel. A pápa üzenete bevezetőjében emlékeztet arra: „Jézus önmaga az »Isten örömhíre«, és ő volt ennek az örömhírnek első és legnagyobb hírnöke” (*Evangelii Nuntiandi*). A missziós világnap központi témája: mit jelent a krisztusi küldetés a keresztény hit szívében? Mi a misszióknak alapja? Mi a szíve? Mik a misszióknak éltető szempontjai?

Az egyház küldetése minden jóakarát ember felé irányul, továbbadásra indító örömet hoz magával és új életet ajánl: a feltámadt Krisztus életét a Lélek által. Jézust követve őbenne járunk, - aki az Út - megtapasztalva az Igazságot, ami elvezet az Életre, ez pedig teljes életközösséget jelent az Atyával a Szentlélek erejében. Az Atya ugyanis gyermekeinek egzisztenciális átalakulását akarja.

Az egyház nem vallásos ideológiát és nem magasztos etikát hirdet. Az egyház misszióján keresztül maga Jézus Krisztus folytatja az evangelizálást, vagyis az egyház képviseli a kairost, az üdvösség alkalmas idejét. Az evangélium hirdetése által a feltámadt Jézus kortársunkká válik, és aki hittel befogadja őt, az megtapasztalja Lelkének átalakító erejét. „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot s ezáltal meghatározott irányt ad.” (*Deus caritas est*)

A missziót a folyamatos kivonulás jellemzője élteti. Az egyház küldetése arra ösztönöz minket, hogy állandóan zarándokoljunk az élet sokféle pusztaságán keresztül, megtapasztalva az igazság és igazságosság utáni éhséget és szomjúságot. Az egyház küldetése az állandó száműzetés érzését adja, felismertette velünk szomjúságunkat a végtelenre, és hogy száműzötten vándorlunk végső otthonunk felé, a mennyek országának „már itt és most” és „még nem” valósága között. A misszió

emlékezteti az egyházat, hogy léte nem öncélú, hanem ő Isten országa közvetítésének aláztos eszköze, mely sebzetten és piszkosan ugyan, de mindig kész arra, hogy kilépjen az utcára.

A fiatalok a misszió reménysége. Jézus személye és az általa meghirdetett örömhír továbbra is számos fiatalot igéz meg. Ők olyan utakat keresnek, melyeket bátran végigjárhatnak az emberiség szolgálatára kész szív lendületével. „Bár nem könnyű megszólítani a fiatalokat, két területen előrelépés történt: az egyik annak a tudata, hogy az egész közösség evangelizálja és neveli őket; a másik annak a sürgőssége, hogy önállóbb szerepük legyen. El kell ismerni, hogy a közösségi kapcsolatok és az elkötelezettség aktuális válsága közepette sok az olyan fiatal, aki felajánlja szolidáris segítségét a világ bajjaiban, és részt vesz a mozgalmas és az önkéntesség különböző formáiban. Egyesek részt vesznek az Egyház életében, szolgálattevő csoportokat és különböző missziós kezdeményezéseket hívnak létre saját egyházmegyéjükben vagy máshol. Milyen szép, hogy a fiatalok »a hit vándorai« s boldogok, hogy elvihetik Jézust

minden utcára, minden térre, a Föld minden zugába!” (*Evangelii Gaudium*).

A Pápai Missziós Művek értékes eszköz, hogy minden keresztényben felszítsa a vágyat, hogy túllépjen saját határain, elhagyja saját biztonságos közegét és mélyre evezzen az evangélium hirdetésének érdekében. A Hitterjesztés Műve által szorgalmazott missziós világnap megfelelő alkalmat kínál, hogy a keresztény közösségek missziós szíve imádsággal, tanúságtétellel és a javak megosztásával csatlakozzon a küldetéshez és válaszoljon az evangelizáció óriási és sürgető szükségleteire.

Kedves testvéreim, engedjük, hogy misszióknak során Mária, az evangelizáció Anyja ösztönözzön bennünket! Mária a Szentlélek indíttatására befogadta aláztos hitének mélységébe az Élet Igéjét. A Szent Szűz segítsen bennünket, hogy ki mondjuk saját igenünket Jézus örömhírére, tudatában annak, milyen sürgető, hogy ezt az örömhírt átadjuk korunkban. Járjon közbe értünk, hogy szent bátorságot nyerjünk új utak keresésére, hogy mindenkihez eljusson az üdvösség ajándéka.

Forrás: Radiovaticana.va; Vatican.va

ADOMÁNYOZÁS MÁS FORMÁKBAN

- Vállalkozása van? Szívesen fogadjuk vállalkozása segítségét is szükségleteink szerint a budapesti, kőszegi és körömi misszióknak. Nemcsak pénzzel, hanem karizmájából fakadó tetteivel is támogathatja magyarországi projektjeinket.
- *Tárgyi eszközök adományozása. Misszióknak működéséhez mindig szükségünk van olyan eszközökre, amiket nem mindig áll módunkban megvásárolni. A kisebb és nagyobb tárgyi adományokat, - akár ideiglenesen is - szívesen fogadjuk.*
- Média támogatás: Negyedévente megjelenő ingyenes Világposta című kiadványunk költségeire is fogadjunk felajánlásokat.
- *Örökség útján hagyományozhatja ingó és ingatlan vagyonát a Misszióknak.*

Az adományozás jelen formái előzetes egyeztetést kívánnak. Kérjük először adományozási szándékát jelezze - amennyiben nem csak pénzt kíván felajánlani.

www.missziostitkarsag.hu

Építs sziklára!

Aki Jézusra alapozza életét,
maga is szilárd marad

„Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok?” (1Kor 6, 19) Ezt az idézetet már többször hallottuk, olvastuk, talán elmékedtünk is rajta számos alkalommal. Hogyan értsük ezt: a Szentlélek temploma? Az első pünkösdkor, Jézus látható lángnyelvek formájában elküldte a Szentleket az apostoloknak, a tanítványainak és az egyháznak (vö. ApCsel 2,3-4). Azóta a Szentlélek szüntelenül működik az egyházban, és mibenünk is. Mert Jézus megígérte, hogy elküldi nekünk a Vigasztalót (vö. Jn 14,16).

Jézus egyszer és mindenkor megadta nekünk a Szentleket – ez Isten különleges ajándéka számunkra.

Mennyire vesszük komolyan a Szentlélek jelenlétét a saját életünkben? Lehetséges, hogy ha nem figyelünk rá, nem is vesszük észre, hogy létezik. De amikor olvassuk a Bibliát, rájövünk, hogy testünk a Szentlélek temploma. Az a kérdés: miképpen őrizzük, hogyan „díszítjük” ezt a szent templomot?

Az ember nem csupán csontból és húsból, hanem lélekből is van. Nem gondoskodhatunk csak a test épségéről, a lelket is őriznünk kell. Nem csupán testi pihenésre van szükségünk, hanem – sőt sokkal inkább – lelki feltöltődésre is. Mert a lét lényege lelki.

Időben elkezdjük tervezni a nyári kirándulásokat, és a nyaralást, hogy hova is menjünk, mit csináljunk. Ezt évről évre megtegyük. Szükségünk is van kikapcsolódásra. De mennyire igyekszünk, hogy feltöltődjük lelkierővel, hogy megerősítsük az Istennel való kapcsolatunkat? Szoktunk-e időt szánni a lelki napokra és a lelkigyakorlatokra? Érzünk-e belső szomjúságot, és mennyire csillapítjuk azt? Lehetséges, hogy nem is vesszük észre belső szükségleteinket, pedig fontos lenne felismerni azokat. Mennyire jó lenne, ha a nyaralás mellett lelki napok, lelkigyakorlatok időpontjai is bekerülnének a naptárainkba.

Lelki feltöltődés nélkül nem tudjuk megőrizni a Szentlélek templomát, nem tudjuk fenntartani az Istennel való kapcsolatunkat. Elmélyülés, folyamatos és tudatos lelki megerősítés nélkül nem gondoskodhatunk jól a lelki életünkéről.

Isten templomának élő kövévé kell válnunk, hogy így lelki házzá épüljünk (vö. 1Pét 2,5). Mindannyian a Szentlélek templomai vagyunk, és nem szabad megfélemednünk erről. Adjunk hajlékot a Szentlélek Úristennek, hogy mibenünk lakozzék!

Tete Remis svd

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások • Konferenciák • Táborok
- Zarándok- és ifjúsági szállás • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

**Szent Arnold
Lelekgyakorlatos Ház**

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Marciszkievics Tamás svd
06-30-749-1379

**Szent Imre
Missziósház és Verbita Központ**

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Wolowicz Ádám svd
06-30-280-0106

Őri István Ifjúsági Ház
táborhely, ifjúsági szállás

9730 Kőszeg, Park u 1.
[www.verbita.hu/
ori-istvan-ifjusagi-haz](http://www.verbita.hu/ori-istvan-ifjusagi-haz)
Tóthné Borsos Éva
06-20-490-0670

Pap, szerzetes, zenetanár, „tojásfelelős”

Élet egy indonéz szemináriumban

Több mint száz éve folyik verbita misszió Indonéziában. Flores szigetén, ahol a lakosság kilencven százalékba katolikus, található a világ legnagyobb verbita szemináriuma, a ledalerói Szent Pál Szeminárium. Itt jelenleg több mint kétszáz verbita, valamint háromszáz egyházmegyes, illetve más rendekhez tartozó fiatal készül a papságra. Napjainkban egyre több laikus is tanul a szeminárium egyetemén filozófiát és teológiát.

A ledalerói szeminárium kialakítása és hangulata is egy kisebb falura emlékezteti az odalátogató embereket. A fiatalok nem intézményszerű épületekben laknak, hanem több kisebb közösségi házban, „családokat” alkotva. Így lehetőségük van egy személyesebb közösséget megélni és kibontakoztatni tehetségüket a liturgia, a szertartások vagy éppen a vezetés, az előjárói feladatok területén. Ezáltal megtapasztalhatják a rájuk váró, felelősséggel teli élet és hivatás minden terhét és nehézségét is.

A verbita képzés során az előjárók és a tanárok mindig figyelnek arra, hogy kiben milyen talentum rejtőzik, és igyekeznek ebbe az irányba terelni a növendékeket, bátorítani őket arra, hogy kibontakoztassák tehetségüket. Így fedezték fel Yosef Kusi verbita atya kiemelkedő zenei tehetségét is. Yosef atya osztálytársam volt a szemináriumban, ahonnan a szentelése után zenei továbbképzésre küldték. Amikor visszatért a ledalerói szemináriumba, a liturgikus zenei szolgálat területén kezdett tevékenykedni, és tehetségét kamatoztatva zenét tanít a növendékeknek.

Az indonéz szemináriumok önfenntartóak. A fiatalok a lelki képzés mellett úgy készülnek élethivatásukra, hogy aktívan részt vesznek a hétköznapi munkákban, így megtanulnak maguk gondoskodni az élelemről, a pénzügyekről és így tovább. Mind-

ezen feladatokat a nevelők koordinálják, ugyanakkor be is kapcsolódnak a munkába.

Yosef atya a szeminárium tojásfelelőse és nagy segítséget nyújt gazdasági területen a ház gondnokának is. Az intézményhez tartozó közel hetven hektáros farmon naponta több ezer tojást termelnek. Nemcsak a szemináriumban lakók szükségletét látják el ebből, hanem el is adnak belőlük. Az így befolyt pénzből tovább gazdálkodnak.

Az indonéz szemináriumi képzés egyik értékes sajátossága – ami Yosef atya példáján keresztül is megmutatkozik –, hogy a fiatalokat nemcsak a lelki szolgálatra készítik fel akadémikus tudásuk gyarapításával, hanem a

hétköznapi emberek közötti életre, Krisztus mindennapi tevékenységekben való követésére is. Fontos, hogy a szemináriumból kilépve a fiatal papok szívesen menjenek szolgálni a legyszerűbb emberek közé is, képesek legyenek azonosulni a rájuk bízottak hétköznapi örömeivel és gondjaival és segíteni őket. Mert a szegény embereknek nem elég csak hirdetni az igét, köztük kell azt valóra váltani.

Magung Fransis svd

Hivatás

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád – és rajtad
keresztül a világon mindenkihez.

Hurgoi Sándor svd – hivatásgondozó
• hivatas@verbita.hu

A lelkigyakorlat, mint a lelki életünk sziklája

Kongó – a plébániai közösségek erősítése

Az ember természeténél fogva vágyakozik Istenre, ugyanakkor lelki életünk formái kívülről meghatározottak, kultúránk hagyományában gyökereznek. Rovatunkban különböző nemzetek lelkigyakorlatos szokásait, módszereit mutatjuk be, amelyek bár néha nagyon különbözőek, mégis ugyanahhoz az Istenhez vezetik el az embert.

Egy ház felépítése nem lehetséges akárhol vagy akárhogy. Mindig meg kell keresni a megfelelő területet, szakembereket, és fontos összegyűjteni az anyagokat, amelyek szükségesek, hogy létrejöjjön a ház formailag és fizikailag.

Építsd életedet sziklára! Milyen sziklára? Életünknek is sok sziklája van, amelyre építkezni kell.

A lelkigyakorlat a lelkiélet sziklája. Ez az a kiváltságos idő, mely során az ember visszavonul a szokásos tevékenységeiből, hogy a gondolkodásra, a meditációra és az imádságra szentelje önmagát. Ez idő alatt az ember kiszakítja magát a hétköznapijaiból, és az elmélyülésre kötelezi magát. A lelkigyakorlat alatt az ember a legbensőjébe akar tekinteni.

A lelkigyakorlat szükséges és fontos idő a keresztény hívő életében, különösen, amikor az élet fontos döntései előtt áll, hogy Isten jelenlétében érett döntéseket tudjon hozni, önvizsgálatot végezzen, elmélkedjen Jézus életéről vagy gyakorolja a különböző áhítatokat. Részt venni egy-egy lelkigyakorlaton évente nagy ajándék.

A lelkigyakorlat a lelki életünk igazi sziklája.

A katolikus lelkigyakorlatnak általában nincs nemzeti hagyománya, hanem az általános egyházi tradíciót követi, ugyanakkor minden kultúra alkalmazza a saját, megfelelő módszereit is az Egyház által létrehozott hagyományra.

A kongói egyház az ország lakosságának nagy részét magáénak tudhatja. A népesség 80–95 százaléka keresztény, azaz vallásos és rendszeresen gyakorolja is hitét. A kereszténység elterjedése óta országszerte sokszor és sok helyen tartanak lelkigyakorlatokat.

Az ezeken való részvétel nagyon fontos a laikus hívő számára is. A keresztény világi hívők alkotják a plébániai közösséget, aktívan részt vesznek az egyházközösség életében. Egy plébánián több csoport működik, melyeknek többféle, fontos szerepe van. A plébániai pasztorális csoportok tagjai a liturgikus év elején, munkájuk megkezdése előtt különböző kritériumoknak megfelelően lelkigyakorlatokat végeznek. Az ilyen lelkigyakorlat célja,

hogy kérjék és elnyerjék Isten Szentlelkét, hogy följánlhassák munkájukat, szolgálatukat az egyházközség javára.

A kongói egyház nagyon támogatja a plébániai csoportok tagjainak évközi lelkigyakorlatait is. Sok szerzetesrend kínál lehetőséget az ilyen egyéni vagy csoportos lelki feltöltődésre. Hiszen időnként a munka fáradtságához és kimerüléshez vezet, és új erőt kell méríteni, ami szükséges a továbbhaladáshoz.

Az egyházi „csúcsidőben”, adventben és nagyböjtben kötelező a hívőknek részt venni a plébánián szervezett lelkigyakorlatokon. Ezek alkalmat adnak a megújulásra, elmélyülésre a hitben és erőt a fejlődésre a keresztény életben. A hívők korosztály szerint vesznek részt a lelkigyakorlatokon, amelyeket általában egyházi személyek vezetnek. A kiemelt témát sokszor a Kongói Katolikus Püspöki Konferencia ajánlja egy körlevélben az egyetemes egyház szándékaira és a világ szükségleteire tekintettel.

A kongói plébániai közösségek csoportjai és mozgalmak különböznek egymástól korosztály vagy lelkiség szerint. A legelterjedtebb csoportok, melyek tagjai kötelező lelkigyakorlatot végeznek, világegyházi szinten is ismertek: a Mária légió, a karitás, a cserkészek, a ministráns-, hitoktatói-, és áldoztatói csoport, a kórus, a házasságra készülők kísérők csoportja és így tovább.

A közösségek lelkigyakorlat vezetői nem csak egyházi személyek, hanem világiak is, akiket a megyéspüspökök bíztak meg a pasztorális animációval vagy az egyházi személyek segítségével. Ők a lelkipásztori kisegítők vagy pasztorális animátorok.

Kongóban a lelkigyakorlatokra vágyakozó plébániai közösségek sokszor kimozdulnak saját, megszokott környezetükből, és alkalmas helyeken töltik el azt az időt, amikor Istennel találkoznak. Általában rendházak adnak helyet ezeknek a lelki programoknak, jó légkört, békét és csöndet teremtve. A szerzetesrendek sokat tesznek a lelkigyakorlatok sikerért, például támogatást adnak az imádságban. Hiszen a lelkigyakorlatnak nem lehet más célja, mint az imádság. Így lesz lelki életünk igazi sziklája.

Mawasala Fabien svd

A zene mindenkié

Koncert a girincsi Nagybaldogasszony templomban

A nyár egyik első napján, június 7-én, egy verőfényes júniusi délutánon a girincsi Nagybaldogasszony templomban izgatott gyereksereg gyülekezett. A tiszaujvárosi Vándor Sándor Zeneiskola közössége – diákok és tanárai – készülődték koncertre az öreg templom enyhet adó falai között.

Az ünneplőbe öltözött, fegyelmezett gyerekek és tanárai szemmel láthatóan izgalommal várták, hogy elkezdődjen a műsoruk. A közeli városból érkező közösség most először járt Girincsen, most látta első ízben a helyi római katolikus templomot. Mégis, mintha csak otthon lettek volna: ismerősként jártak-keltek, s az oltár előtti hatalmas teret rövid időn belül különleges koncerteremmé varázsolták.

A közönség is megérkezett, s egy kisgyermek furulyájátékával kezdetét vette az előadás. A felcsendülő zene

lány fuvallatként lengedezett a templomban. A kicsiny és a nagyobb gyerekek ügyesen csalogatták elő hangszereikből a dallamokat, melyek minden szívhez eljutottak, mosolyt csalva az arcokra. A furulya, a dob, a hegedű, a zongora, a klarinét és a többi hangszer hangját hallgatva, mintha megállt volna az idő egy röpke órácskára. Mintha nem létezett volna más, csak a zeneszó és az áhítat.

A koncert nemcsak zenei élményt adott, de a jelenlevők tudást is gyarapította. A művek előtt az iskola nevelői röviden ismertették a hangszereket, valamint az azokat megszólaltató gyerekeket is bemutatták.

A koncert folyamán meglevenedett a jelenlevők szeme előtt a zeneiskola kis közösségének élete. A tanárok és a diákok egy emberként próbáltak örömet szerezni a hallgatóságunk tudásuk

megcsillogtatásával, s a szívükben hordott szeretet közvetítésével. Minderől a csillogó szemek, az örömet közvetítő gesztusok s a mosolygós arcok tanúskodtak a legjobban.

A verbita rend JPIC Irodájának koordinátora *Chavvakula Lourduraju* atya szívből jövő missziós lelkületének és munkájának köszönhetően újabb csodálatos, közösségteremtő program valósult meg a girincsi római katolikus templom falai között, mely hatalmas élményt adott a közönség valamennyi jelen levő gyermeke és felnőttje számára.

Vrazala Marianna

JPIC magyarországi verbita cigánypasztoráció

A magyar verbita rendtartomány JPIC irodája a számos missziós tevékenység közül a cigánypasztorációval, a társadalom peremén élő szegények támogatásával és karitatív feladatokkal foglalkozik.

A JPIC iroda 2016-tól önálló jogi személyként működik. Így a kedves hívek közvetlenül is tudják támogatni adományaikkal a verbita cigánypasztorációt.

ERSTE Bank:

11600006-00000000-76412303

A verbita rend JPIC irodája elérhetőségei: *Chavvakula Lourduraju svp*

- 3577 Köröm, Kossuth utca 35.
- tel.: 06-46/355-488
- mobil: 06-30/338-3699
- e-mail: jpichungary@yahoo.com

„Csoportvezetők”: a szentek

Vasvári hittanosok tábora Kőszegen

Június 26. és július 1. között Kőszegen táboroztak a vasvári Szent Kereszt felmagasztalása plébánia hittanosai. A tábor szervezését *Fernandes Loyd* káplán atya irányította. Nekünk, segítőknek már egy nappal korábban elkezdődött a tábor. Az érkezés után szentségimádást tartottunk a Szent Imre Misszióház és Verbita Központ kápolnájában, hálát adtunk és kértük az Úr Jézus kegyelmét a tábor sikeréért, a gyerekekért és azért, hogy mindenki jól érezze magát. Vascsora után tartottunk egy megbeszélést, majd még másnap

délelőtt is folytatódtak az előkészületek a gyerekek érkezéséig.

Délután befutott a busz és gyerekzsivaj, nevetés töltötte meg a szálláshelyet, izgatott pakolás vette kezdetét. Hamar megtalálta mindenki a helyét az Őri István Ifjúsági Házban. A nap hátralévő részében ismerkedős játékokat játszottunk, csoportokra osztottuk a gyerekeket, majd az esti ima és mese után mindenki nyugovóra tért.

Kedden délelőtt plakátokat készítettünk a szentekről, akikről a csoportokat elneveztük, délután pedig városnézésre indultunk Kőszegen, majd sorversenyeket tartottunk.

Másnap két domonkos nővér tartott előadást *Brenner János* életéről, akik játékos feladatokkal is készültek. Ebéd után pedig felkerekedtünk és elmentünk a Fertő tóra hajózázni és fürdeni.

Csütörtökön egész nap túráztunk, az úti cél a Hétforrás volt. Ott mutatta be *Burbela Gergely* atya az aznapi a szentmisét és az ebédet is az erdőben költöttük el. Hazafelé akadályversenyt tartottunk: a különböző állomásokon a gyerekek összemérhették ügyességüket, találmányosságukat és tudásukat a táborban addig tanultakról.

Pénteken délelőtt kézműves foglalkozást szerveztünk. A gyerekek készíthettek keresztet gyufából, könyvjelzőt, papírvirágokat vagy kis rózsafüzért madzagból és gyöngyből. Mindenki alkotott valamit, amit aztán a szentmisén felajánlhatott.

Délután a kőszegi Kálvárián keresztutat végeztünk, megemlékezve Krisztus szenvedéséről és haláláról. Hazafelé megálltunk egy kilátónál. Fáradtan, de vidáman érkeztünk vissza a szállásra.

Végül eljött a búcsú ideje. Szombaton délelőtt érkeztünk vissza Vasvárra, ahol a szülők már várták csemetéiket.

Kereszti Réka

Nevetés, cse

Mi tetszett a legjobban? – Körkérd

Missziós és Biblia táborok gyerekeknek

Minden program jó volt, de különösen tetszett a színdarabok előadása és a kirándulás. Györe Tivadar

Kézműveskedés tetszett a legjobban. Mezei Júlia

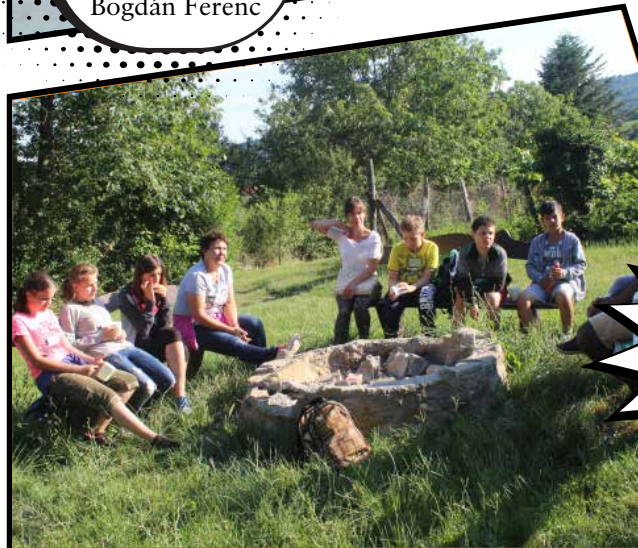
Nekem a reggeli tornák és táncok tetszettek a legjobban. Imbrea Krisztián

A legjobb a „Ki mit tud?” program volt. Bogdán Ferenc

Nekem a legjobban a kvíz tetszett. Király Zsolt

Nekem a verbiták tetszettek a legjobban. Horváth Krisztofer

nd, közösség

és a kőszegi missziós táborokban

- minden étkezés nagyon finom volt
- a beszélgetések (a csoportos és négy szemközt is)
- a közös éneklések
- a verbiták

Tulipánt Flóra

- a túrák, mert hosszúak és jók voltak
- a film

Horváth Zoltán

Ifjúsági tábor

- a tanúságtételek, jó bepillantás volt, megerősített
- a csöndes, egyedül megtett szakasz a kiránduláson
- a szentségimádás Horváth Dávid

- örülök, hogy megismertem más csoportvezetőket is
- hogy sokat nevettem
- a sportjátékok

Horváth Violetta

- a családi légkör, mert könnyebben összekovácsolódtunk
- a szentmisék, mert jó volt a hangulat Szép Richárd

- a szentségimádás, mert ott tényleg csak Istenre figyeltem
- a csoportbeszélgetések, mert azok nagyon összekovácsoltak minket
- a szentmisék és a sorsversenyek, mert azokon mindannyian együtt voltunk és a misék lelkileg is feltöltöttek Tóth Elvira

- a kézműves foglalkozások, mert jók és kreatívak voltak
- a játékok
- a közös étkezések, a társaság miatt Varga Zsófia

„Fényt hagyni volna jó”

Emlékezés a száz éve született Sorok Jánosra

Sorok János száz éve, 1917. július 24-én, Zalabéren született. 1928-tól missziós növendék volt Budatétényben, de a következő évben már Kőszegen tanult. A növendékek a bérelt épületből 1930 elején költöztek a félig kész Szent Imre Missziósházba. Érettségi után kurzus-társaival együtt a mödlingi Szent Gábor Missziósházban kezdte el a noviciátust. 1938-ban tett először fogadalmat, 1948-ban pedig örök fogadalmat, de ezt már Bécsben, mert 1941. május 2-án a mödlingi házat elfoglalta a Gestapo. Társaival együtt teológiai tanulmányait a bécsi egyetemen folytatta. Az osztrák fővárosban szentelték pappá 1942. július 12-én.

Ezután a budatétényi Názáret Missziósházba került. Onnan járt a Pázmány Péter Tudományegyetemre (ma ELTE) hogy középiskolai tanári oklevelet szerezzon.

1948-ban kinevezték a kiskunfélegyházi Szent István Missziósház rektorává. Itt tanultak azok a növendékek, akiknek még nem volt érettségijük, köztük én is. Itt kapcsolódik össze életutunk.

Én a felvidéken, Galántán születtem 1932-ben. 1944-ben Kőszegen a Szent Imre Missziósház növendékeként kezdtem a gimnázium első osztályát, de két hónap sem telt el, és a közelgő front elől hazaküldtek. Szülővárosom ismét Csehszlovákia része lett. 1946-ban Galántán szlovák polgári gimnáziumban kezdtem el az első osztályt, de ez is félbe maradt, mert 1947 tavaszán sikerült – illegálisan – átmennem Kőszegre. Itt különbözeti vizsgát tettem, ami az általános iskola hatodik osztályának felelt meg, és átküldtek a budatétényi Názáret Missziósházba. Az 1947-48-as tanévben onnan kijárva végeztem el az általános iskola hetedik osztályát. Ezután kerültem a Szent István Missziósházba, ahol augusztusban magánvizsgát tettem a nyolcadik osztályos tananyagból, így léphettem a gimnáziumba. Tanáraink a rendi atyák és néhány kalocsai iskolanővér volt.

A harmadik osztályt kezdtük, amikor feloszlatták a szerzetesrendeket. A nő-

vendékek nagy része hazament. Hatan az esztergomi Ferences Gimnázium tanulói lettünk.

Az iskolai szüneteket mindig Sorok atyánál töltöttem, még seminarista koromban is. Szüleimmel tíz évig csak levélben érintkezhettem. Hiányukat Sorok atya pótolta. Szíve és ajtaja mindig nyitva volt. Kiskunfélegyházi növendékei közül négyen nála találtunk otthonra, és neki is köszönhetjük, hogy papok lettünk. Ma már csak én vagyok, aki kifejezheti ezert a háláját.

De rajtunk kívül mások előtt is nyitva állt az ajtaja. A „szétszóratás” idején sokak számára volt biztos pont Sorok atya otthona, jóllehet a helye változott. Először Kiskunfélegyházán volt, ahol a hatóság megfélemezte a missziósház államosításáról. Az ideiglenes fogadalmak rendtársak is nála újították meg fogadalmukat. Miután 1955-ben államosították a kiskunfélegyházi missziósházat is, a püspök a helyi Szentháromság (Kalmár) kápolna lelkészévé nevezte ki Sorok atyát. A lelkészlakásban szűkösebb volt a hely, de oda is befogadott bennünket.

1956-ban lett plébános Székkutason. A nyári szünetben segítettünk neki a költözésben. Engem 1957-ben pappá szenteltek. Ekkor tíz év után először sikerült hazamennem, találkozhattam szüleimmel,

testvéreimmel, rokonaimmal, és köztük mutathattam be első szentmisémet. De a vízumom csak tizennégy napra szólt, ezért visszatérve Sorok atyánál kötöttem ki. Hárman Székkutason és a plébánia két filiáján is mondtunk újmisét. Ez alkalom volt a találkozásra. Meg is töltöttük a plébániát, hálójelül a nagy ebédlő padlója szolgált. Az első kinevezésem csak október elsejére szólt, azért addig ott maradtam Sorok atyánál. Segítettem neki, és néhány hétig helyettesítettem is, amíg hazament szabadságra.

1965 és 1986 között plébános volt Tószegen. Közben 1969-től 1978-ig ő volt a tartományfőnök. 1986-ban nyugdíjasként kisegítőként szolgált Abonyban. Következő évben visszatér Székkutasra, mely akkor már Orosháza filiája lett. A kapcsolatot mindvégig tartottuk, de találkozni már ritkábban és rövidebb időkre tudtunk. Legtöbbször temetéseken, amikor egy-egy testvértől búcsúztunk. Nagy találkozóink volt *Johannes Schütte* generális látogatása 1960 novemberében Budatétényben. 1982-ben Hangácson, az ezüstmisémen Sorok atya volt a szónok. 1992-ben az ő aranymiséjét ünnepeltük meg Zsámbokon, ahol *Paszkal* testvér öccse volt a plébános.

Sorok János Székkutason hunyt el 1994. augusztus 12-én. Temetése hat nap múlva szintén Székkutason volt. Egyik temetőlátogatásunk alkalmával sírjáról egy nagytestű madár pár szállt fel. Ott rakott fészket.

Aranymisésképére ezt íratta: „Fényt hagyni volna jó”. Úgy érzem, sikerült.

Szabó Alajos svd

Missziós Miseszövetség

Örökös mise napi 7-szer a világ minden táján.

Egyszeri 7.000 Ft vagy 23 Euro, vagy 25 US dollár

JELENTKEZÉS:
www.missziostitkarsag.hu/miseszovetseg
Magung Fransis svd
06-30-418-9196
Szabó Alex svd
06-94-562-205

HUF 10700024-69018251-51100005
EUR 10700024-69018251-50000005
USD 10700024-69018251-50100002

Az Istenember ünneplése

Jézus Szentséges Szíve (I. rész)

Janssen Szent Arnold már családjában magába szívta az isteni Ige szeretetét. Azonban a második isteni személy, a Fiú imádását ő nemcsak a Logosz tiszteletében fejezte ki, hanem az abban a korban újjáéledő, de hosszú történelmi múlttal rendelkező vallásos kultuszban, a Jézus Szíve tiszteletben is. Amikor a Szent Szívről van szó legtöbbször Alacoque Szent Margit Máriára és az ő látomásaira (1673–75) gondolnak, azonban ez a kultusz nem merül ki pusztán az első péntek meg tartásában és az ahhoz tartozó ígéretek kiérdemlésében. Hol kezdődött és mit is jelent teológiailag a Szent Szív tisztelete?

Az egyházatyák már a II. századtól egészen a kora középkorig „az élet forrásának” nevezték azt, amire mi sokszor a Jézus Szíve titokként gondolunk, hogy Jézus átszűrte szívéből árad ránk az üdvösség teljessége, a Szentlélek, belőle születik az egyház, kapjuk a szentségeket és az örök élet ajándékát. Jézus kereszten átszűrte szíve a megváltó szeretet szimbóluma. Szent Pál apostol arról beszélt, ne szomorítsuk meg Isten lelkét, ebben az értelemben lehet szó Jézus engeszteléséről is.

A Szent Szív tiszteletében magát az Istenembert, Jézust teljes isteni és emberi természetével ünnepe ljük. A személyes egység révén Jézus egész embersége az isteni személy kifejezője. Az

egyházi dokumentumok szerint a szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban és a hagyományban a szív nem lélektani, hanem az egész embert bemutató fogalom, olyan „ősfogalom”, amely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. Amikor Jézus szeretete helyett a Szívét tiszteljük, akkor az elvont fogalom helyett a konkrét valóságra hivatkozunk, és ez egyúttal felidéri a megtestesülés titkát is. A Szívben nemcsak Jézus emberi, hanem istenemberi szeretetének jelképét is látjuk, amely egyszerre tükrözi az Atya iránti és az emberek iránti szeretetet.

A Jézus Szíve tisztelet lényege az élő hit a szeretetben, amit Isten Jézus Krisztusban ajándékozott és ajándékoz újra nekünk, illetve a bensőséges, személyes megragadottságunk Jézus Krisztus által az imádságban, valamint az elmélkedésben. Jézus az Atya és az emberek iránti szeretete a kereszten lett teljessé, és ennek legkifejezőbb képe Jézus átdöfött Szíve, mely bizalomteljes merítést tesz lehetővé számunkra „az élet forrásából”, vagyis a szentségekből, különösképpen az Eucharisztia vételével és imádságával. S ezen keresztül önmagunk szívünk mélyéből történő odaadásával.

Erre az alapra épültek Alacoque Szent Margit Mária látomásai, melyek a Jézus iránti emberi hálátlanságra hívták fel a figyelmet, engesztelésre hívtak, és arra, hogy a hónap első péntekjén végezzünk gyónást és áldozunk. Alacoque Szent Margit lelkipolitikája jezsuita Claude La Colombière (Szent Kolos) volt. A Jézus Társasága később nagyon is megfelelő eszközt látott ebben a lelkiségben a spirituális élet előmozdítására, melyet a felvilágosodás és a nagy francia forradalom gyengített meg. A hanyatlás után a XIX. században, a romantika idején a jezsuiták újból visszanyúltak a Jézus Szíve tisztelethez. Ez lett az, ami Janssen Szent Arnoldot is megérintette, és amiben felfedezte azt, amit a jezsuiták is: a lehetőséget a Krisztussal való személyes kapcsolat elmélyítésére, illetve a német katolikusok lelkiségének gazdagítására.

Tóth Zoltán svd

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával a verbíta missziókat itthon és a világ minden táján missziós projektjeinken keresztül.

www.missziostitkarsag.hu/aktualis-gyujtesek

- HUF 10700024-69018251-51100005
- EUR 10700024-69018251-50000005
- USD 10700024-69018251-50100002

Aktuális kiemelt célgyűjtéseink:

- Adományok a rászorulóknak
- Adományok az India-Urál verbíta misszióknak

Kiemelt gyűjtés 2017-ben a közép-indiai rendtartomány és az uráli régió javára.

Bankszámlaszám (CIB):

HUF 10700024-69018251-51100005

EUR (HU07) 10700024-69018251-50000005

USD (HU83) 10700024-69018251-50100002

A megjegyzés rovatba kérjük, tüntessék fel:
Közép-India és Ural

„Bármit tesztek, tegyétek szívből”

Szlávik András állandó diakónus,
a Férfiak a misszióért csoport tagja

*A Férfiak a misszióért csoportot az-
al a céllal hozta létre az Isteni Ige
Társasága, hogy a világi férfiak fizikai
munkájukkal, szakértelmükkel segít-
sék a missziót. Sok háttérmunkában
részt vesznek a tagok, köztük Szlávik
András is, akit június 10-én szentelt ál-
landó diakónussá Esztergomban Erdő
Péter bíboros, prímás érsek. Az ő be-
mutatkozását közöljük.*

Végzettségemet tekintve gépészmér-
nök vagyok, és erőművi létesítmények
beruházási felelőseként, azaz projekt-
menedzserként dolgozom.

Felkészítéssel és hat gyermekünkkel
Budapesten, azon belül Farkasréten
élünk.

Legnagyobb fiam *Bence*, tavaly kö-
tött szentségi házasságot választottjá-
val, amelynek gyümölcseként útban
van az első unokám. További gyerme-
keink, akik még a családi fészek mele-
gét élvezik: *Máté* fiam és *Anna* lányom
egyetemisták, *Barnabás* fiam és *Berna-
dett* lányom gimnazisták és a legkiseb-
bik, *Mónika* lányom általános iskolás.

A Budapest – Farkasréti Minden-
szentek plébánia közösségéhez tarto-
zom, ahol a templom gondnokságon
kívül, mint akolitus szolgálom közös-
ségemet a liturgiában. A plébánián
működő közösségek közül – nemcsak
állapotomból adódóan – a családcsop-
ort és az apaklub aktív tagja vagyok.
Emellett az Oltáregylet közösségének

tevékenységében is részt veszek alkal-
manként.

Az Isteni Ige Társasága által létreho-
zott Férfiak a misszióért csoport mun-
kájában, mint az egyik alapító tag ve-
szek részt Budatétényben. Ezen kívül a
Szociális Testvérek Társasága felkéré-
sére alkalmanként öregek otthonában
igeliturgiát vezetek.

Az eddig leírtak, talán már utalnak
arra, hogy az emberekkel való törődés
és foglalkozás számomra nagy örömet
okoz. Ez az öröm Isten ajándéka és ke-
gyelme, amelyet nem csak magamnak
kell megtartanom, hanem tovább kell
adnom, kifejezve hálámat a sok jóért.

Jelmondatom: „Bármit tesztek te-
gyétek szívből, mintha az Úrnak és
nem embernek tennétek”. Sok évvel
ezelőtt Isten nem hiába „talált” rám.
Mutatta és mutatja utamat, az ő szol-
gálatára, mint diakónus a Szent Fia,
Jézus által alapított egyházban. Isten
túlcorduló szeretetét csak oly módon
tudom meghálálni, ha hagyom, hogy
eszköze legyek, és a szolgálattal
megmutathatom embertársaimnak az
emberré lett Szent Fia, Jézus jelenlétét
a mindennapokban.

Mindehhez nagy lelki erőt adnak a
velem együtt felszentelt állandó diakó-
nus társaim és a családom.

Zsoltárokkal és csenddel

karácsonyra készülve
lelkigyakorlat felnőttek számára

2017. december 15–17.
Szent Imre Missziósház
és Verbita Központ,
9730 Kőszeg, Park u. 1.

A lelkigyakorlatot a verbita szerzetesek vezetik.

Jelentkezés Ádám atyánál

koszeg@verbita.hu vagy +36 -30/280-0106

Egy régi - új rendtartomány

Togo és Benin

A togói verbita rendtartomány a két kis Afrikai országot, Togót és Benint foglalja magába. Togóban negyven, Beninben ötvenöt etnikai csoportból áll a lakosság. A XVI. és XVIII. század között e térség „rabszolgapart” néven híresült el, itt volt a rabszolga kereskedelem központja.

A XIX. században a „fekete kontinens” az európai gyarmatosító hatalmak figyelmének középpontjába került, - amikor Németország is kivette részét Afrika felosztásában. Ezért nem meglepő, hogy az akkor még fiatal verbita rend harmadik missziós állomása Togóban jött létre 1882 elején. Az ígéretes fejlődésnek az I. világháború vetett véget, ezután Togo Benin-

nel együtt francia gyarmat lett, francia papok vették át a missziók vezetését. A verbiták 1974-ben tértek vissza Togóba, mintegy tizennégy évvel az ország függetlenné válása után, majd 1987-ben terjesztették ki missziós jelenlétüket Beninre is.

A keresztények aránya a két országban 43 illetve 29 százalék. A másik nagy vallási csoport a muzulmán 24 illetve 20 százalék, és mindkét országban még mindig erősen élnek az ősi természeti vallások. A két országban az egyházmegyes papok száma több mint ezer, a szerzeteseké ezerháromszáz. Legtöbbjük helyi születésű, így az egyházmegyes püspökök is.

A helyi egyház legfőbb célkitűzése az alapfokú evangelizáció, ami egyben a verbita rend missziós karizmája is. Togóban kilenc plébániája van a rendnek, Beninben további négy, - mindegyik gyorsan urbanizálódó körzetekben. A tartomány abban a kiváltságos helyzetben van, hogy az Arnold család minden ága jelen van: az Isteni Ige Társasága, a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek és Szentlélek Szolgáloi Örökimádó Nővérek is. Az Ige által ihletetten és a Lélek vezetésével kötelezik el magukat, hogy tanúságot tegyenek Isten országának békéjéről a különböző népek között, segítve őket egy életképes helyi egyház és érett civil társadalom kialakításában.

Az ötvenhárom verbita misszionárius kétharmada a plébániái szolgálatban vesz részt. A plébániákon a laikus hívekből missziós baráti közösségek alakulnak, melyeknek tagjai azzal segítik a missziós munkát, hogy terjesztik a verbita újságokat, könyveket, naptárakat, kedvezményes áru Bibliákat, valamint a saját kiadó gondozásában megjelent lelkiségi irodalmat. A verbiták által működtetett plébániák bázisai a bibliaapostoli szolgálatnak, ahol a híveket felkészítik Biblia-körök alakítására is. Néhány rendtárs a kommunikáció területén tevékenykedik: könyveket, CD és DVD felvételeket készítenek, hogy audiovizuális

eszközökkel is támogassák a katekéták munkáját. Más rendtársak rádióadásokkal és internetes oldalakkal érik el az érdeklődőket, és nyújtanak segítséget a keresőknek.

A helyi JPIC iroda irányításával a verbiták a missziós nővérekkel együtt segítő szolgálatot látnak el a szegények és a társadalomból kiszorultak – többek közt a HIV-fertőzöttek – körében, mely során nagy figyelmet szentelnek a fiatalok nevelésére, a felelősségtudat erősítésére.

A togói rendtartomány is nemzetközi összetételű: a legtöbben, huszonhárman az afrikai régióból, tizenheten Ázsiából, kilencen Európából és négyen Amerikából származnak. Az elődök hagyományaihoz hűen és a szerzetesi és missziós hivatásban egymást támogatva szolgálják a két ország népét.

Hajós Katalin

Missziós barátok találkozója

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

KÖVETKEZŐ ALKALMAK:

SZEPTEMBER 24.

OKTÓBER 29.

NOVEMBER 26.

- 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség)
- 18.00 – szentmise • 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

„A hely, ahol állasz, szent föld”

Lelki megújulás Steylben

Amikor Mózes találkozott Istennel a pusztában, az égő csipkebokorban, Isten azt mondta neki: „vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állasz, szent föld” (Kiv 3,5). Mindnyájunk életében vannak helyek, amelyekről azt mondhatjuk, „szent föld” számunkra. Helyek, ahol megtanultunk szeretni, ahol találkoztunk Istennel, ahol Isten megérintette szívünket, ahol megváltozott az életünk. Ilyen „szent föld” lehet a szülőházunk, az a templom ahol megkeresztelték minket, valakinek a sírja, egy kegyhely, egy zarándokút vagy egy lelkigyakorlatos ház. Néha csak egy hegy, egy mező vagy egy pad a parkban.

Szükségünk van a „szent föld” adta élményekre. Ahogy ez erőt adott Mózesnek, hogy visszamenjen Egyiptomba, ahonnan menekült és ahol veszélyben volt az élete, úgy nekünk is erőt adnak ezek az élmények, hogy visszatérjünk a mindennapjainkba elvégezni a kötelességeinket. Erőt adnak a megbocsátásra, az újrakezdésre.

Az én életemben is több „szent föld” van, ahol Isten megérintette szívemet, megmutatta az utat, ahol megújult a lelkem. Idén abban a kegyelemben részesültem, hogy három hónapot tölthettem Steylben, Hollandiában. Ez a hely a három missziós rendünk minden tagja számára „szent föld”, mert ott az alapítóink nemzedéke - Istennek szentelve önmagukat - élt, imádkozott és dolgozott. Számomra mindig nagy élmény ott lenni, ha csak rövid időre is, ezért nagy kegyelem, hogy három

hónapot tölthettem ott: részt vettem a rendtagok számára szervezett lelki megújulási kurzuson.

Nagyon színes csoportot alkottunk: harmincöt nővér, tizenkilenc tartományból és hét nemzetből: Indiából, Indonéziából, a Fülöp-szigetektől, Kelet-Timorból, Ghánából, Angolából és Lengyelországból. Számos tartalmas előadáson és szép kirándulásokon vettünk részt, de a legnagyobb élmény számomra egyszerűen az volt, hogy ott lehettem és imádkoztam, ahol rendtestvéreink százai szentelték életüket Istennek és készültek a missziós munkára. Sokat tanultam tőlük –imádságos és áldozatra kész lelkületük, valamint az Istenbe vetett hitük és bizalmuk megerősített. Ott nem csak az előadáson elhangzott szavak hordoztak jelentést, de minden téglá, a templomi padok, a kikopott padlók és lépcsők is. Ott látható és érezhető, hogy alapítóink nemzedéke igazi sziklára, Istenre épített, és most lelki fiaik és lányaik ezrei jönnek Steylbe az egész világról. Az óriási épületek között járva munkájuk, áldozataik, örömeik és szenvedéseik mellé tettem az én imáimat, munkámat, örömeimet és különösen az elmúlt év fájdalmas élményeit. Milyen fontos és megerősítő a valahova tartozás érzése. Most a mindennapi örömeimnek és szenvedéseimnek új jelentése van, nem vagyok egyedül, egy nagy család tagja vagyok, egy nagy lelki örökséghez tartozom. Nem hiába mondjuk, hogy a történelmünk megismerése segít megérteni saját magunkat és jelenünket.

Hálás vagyok Istennek a steyli „szent földemért”, mindenért, amit ott megtapasztaltam és mindazokért, akikkel ott találkoztam. Szívemben és imáimban odavittem minden missziós barátunkat, örömeiket és szenvedéseiket, imáikat és áldozataikat.

Legyen mindig bátorságunk keresni a „szent földeket” az életünkben, és ne féljük levenni ott „saruinkat” és nyitott szívvel Isten elé állni, aki szeretné velünk megosztani nagy szeretetét.

Zygar Malgorzata ssp

Isten arra hívott meg minket, hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

**CIMÜNK: Szentlélek Szolgálói
Missziós Nővérek**

- 1223 Budapest, Völgy u. 9.
- E-MAIL: budapest.ssp@gmail.com
- www.ssp.hu

Élni és megosztani az evangélium örömét

Ázsiai katolikus ifjúsági találkozó Indonéziában

Augusztus 2. és 6. között több mint kétezer katolikus fiatal vett részt a VII. Ázsiai Ifjúsági Találkozón az indonéziai Yogyakarta-ban. A rendezvény fő témája: „Örömteli ázsiai ifjúság! – Együtt megélni az evangéliumot a multikulturális Ázsiában”. A találkozóra a földrész számos országából érkeztek fiatalok.

A háromévente megrendezett katolikus találkozóknak különböző országok adtak eddig otthont: Thaiföld, Tajvan, India, Hongkong, Fülöp-szigetek, illetve Dél-Korea. „A találkozó célja, hogy teret adjon az ázsiai fiataloknak, hogy megosszák egymással tapasztalataikat a hitről, reményt és buzdítást kapjanak az együttlétben, továbbá bátorságot ahhoz, hogy aktívan hirdessék az evangéliumot, részt vegyenek a világ és az egyház között zajló párbeszédben, és tegyék mindezt Ázsia sokszínű multikulturális környezetében” – mondta az egyik fő szervező, *Yohanes Harsanto* atya. A találkozó ideje alatt a fiataloknak lehetőségük volt arra, hogy a közösségi programok, csoportos beszélgetések keretében reflektáljanak hitükre, ugyanakkor arra is, hogy elcsendesedve elmélyítsék személyes istenkapcsolatukat.

A találkozó alkalmat adott arra is, hogy a résztvevők megismerjék Indonéziát. Különböző kulturális programokon vehettek részt, de ezt a célt szolgálta az is, hogy a fiatalok családoknál voltak elszállásolva, ezáltal közvetlenül, mégis családias környezetben tapasztalhatták meg a helyi lakosság szokásait.

A lelki programok között több „műhely” kimondottan a fiatalokat napjainkban érintő témákról szóltak, például: természetvédelem, korrupció, multikulturális társadalom.

A rendezvény lebonyolítását segítő önkéntesek közül többen muzulmán vallásúak voltak, akik szívesen tettek tanúságot, és meséltek saját hitükről, és arról, hogy Indonéziában milyen harmóniában élnek együtt a különböző vallások.

Augusztus 6-án, a több mint huszonegyezer fő részvételével zajló záró ünnepség vezérgondolata ez volt: „Élni és megosztani az evangélium örömét”. Ezzel is arra buzdították a fiatalokat, hogy merjék és tudják továbbadni az örömhírt a saját környezetükben, hétköznapiikban.

Oswald Grazias bíboros, az Ázsiai Püspöki Konferenciák Szövetsége (FABC) elnöke volt a szentmise főcelebránsa. A szentbeszédet *Ignatius Suharjo* érsek, az Indonéziai Püspöki Konferencia elnöke mondta.

A találkozót az indonéz kormány részvételével is támogatta: a kiemelt programokon jelen volt a yogyakarta-i kormányfő, a sport- és ifjúsági miniszter, illetve az indonéz alelnök, *Muhammad Jusuf Kalla* is. Az alelnök beszédében kihangsúlyozta, Indonézia példát mutat a világ országai számára a vallási párbeszédben és a különböző vallások békés egymás mellett élésében.

A találkozó történelmi mérföldkő Ázsia történetében, mert mind a kontinens, mind a világ számára látható vált a katolikus ázsiai identitás, ami nem megosztja a fiatalokat a különböző nemzetek szerint, hanem hitükön keresztül egyesíti őket Krisztus egyházában. Ebben az egységben élnek meg azt a nagy örömet, ami a találkozó lelkületét, alaphangulatát is adta.

A következő találkozót 2020-ban, Indiában rendezik meg.

Magung Fransis SVD

Missziós Önkéntes Szolgálat - MÖSZ

Ismerj meg más kultúrákban élő embereket, és rajtuk keresztül Istent! Várjuk 18 és 30 év közötti fiatalok jelentkezését önkéntes missziós gyakorlati programunkba.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.missziostitkarsag.hu
maz.hungary@gmail.com

A vándor missziós Madonna oltalmában

Új missziós imaközösség alakult Tófejen

Immár hagyománnyá vált, hogy a nyár elején adománygyűjtő körútra indulunk a missziós táborok javára. Minden évben – hála a nagylelkű adományozóknak – sok-sok élelmiszer-, illetve pénzadományt kapunk a missziós imaközösségektől és a plébániákhoz tartozó más hívektől. Nagy öröm, hogy ilyenkor újra személyesen találkozhatunk az imaközösségeink tagjaival.

Idén június 22-én egy különleges útra indultunk Budapestről *Pisztora Ferenc* és *Klau Yulius* rendtestvéremmel. Korán reggel érkezünk Kaposfőre, ahol meglátogattuk *Somos László* plébános atyát is, akitől átvettük a kaposmérői, kaposfői és a bárdudvarnoki imaközösségek adományait. Utunk ezután a kaposvári Szent Imre-plébániára vezetett. Dél-

után indultunk tovább Nagykanizsára, ahol két missziós imaközösség várt bennünket adományaikkal.

Estefelé érkezünk Tófejre, ahol a pusztadericsi, baktüttösi, és gutorföldi imaközösség várt minket.

Tófejen a faluházban, Ferenc testvér előadást tartott a két éves pápua új-guineai missziós gyakorlatáról. Az előadás után elindítottuk a legújabb missziós imaközösséget Tófejen. A vándor missziós Madonna is jelen volt az eseményen, és egy ideig az új közösségnél marad a szobor.

Imádkozzunk az új missziós imaközösségért, hogy minél többen csatlakozzanak hozzájuk!

Magung Fransis svd

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget alkothatunk az imádságban. A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz! Küldd el nevedet, címedet, és felvesszük veled a kapcsolatot.

9730 Kőszeg, Park u 1.

• Szabó Alex svd • 06-94-562-205

• misszio@verbita.hu

• www.missziostitkarsag.hu

MISSZIÓS ADOMÁNYBOLT

- **Missziós imakönyv**, új kiadás – 1000 Ft
- **Küldetése a mi küldetésünk...**
– Tóth Zoltán SVD és Révész Éva könyve a verbitákról – 1500 Ft
- **Éljen Jézus Szíve az emberek szívében**
– emlékkönyv az Isteni Ige Társasága magyarországi centenáriumáról – 1500 Ft
- **DVD a misszióról** – 1300 Ft
- **Képregény** – 800 Ft
- **Rózsafüzér** – 300 Ft

Verbita kiadványok megvásárlásával missziós szolgálatunkat támogatja.

